

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
31Гж.1369/2018
06.02.2019. године
Н и ш

ПРИМЉЕНО
21. 02. 2019
ОСНОВНИ СУД
У НИШУ
ПОТПИС

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Марине Милановић, председника већа, Стојанке Вујошевић и Николе Пржића, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ из Ниша, са умешачем Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ из Ниша, који је туномоћју заступа адв. Зоран Митић из Ниша, против туженог [име] из Ниша, ради дуга, одлучујући по жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу 28П.бр.16334/15 од 06.07.2017. године, у седници већа одржаној 06.02.2019. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог [име] из Ниша и пресуда Основног суда у Нишу 28П.бр.16334/15 од 06.07.2017. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ из Ниша за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, остављен је на снази закључак извршитеља Миљана Трајковића из Ниша И.ИВК-971/2015 од 22.06.2015. године, па је обавезан тужени да тужиоцу на име извршених комуналних услуга исплати укупан износ од 514.642,00 динара, са таксативно одређеним месечним износима, ближе одређеним у овом ставу изреке првостепене пресуде, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачно одређеног месечног износа па до коначне исплате. Ставом другим, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 171.912,84 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, из чије садржине произилази да исту побија из свих законских разлога, са предлогом да се иста укине и предмет врати на поновно суђење или да се првостепена пресуда

преиначи у смислу жалбеног предлога.

Тужилац је дао одговор на жалбу туженог, у коме је оспорио основаност жалбених навода исте, са предлогом да другостепени суд жалбу туженог одбије као неосновану. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Тужени је дана 29.10.2018. године изјавио допуну жалбе, али другостепени суд исту није разматрао јер је поднета по истеку законског рока за изјављивање жалбе из чл. 367. ст.1. ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде, применом члана 386. Закона о парничном поступку Апелациони суд је нашао:

Жалба није основана.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст.2 тач.1.,2.,3., 5, 7 и 9 ЗПП на које овај суд пази по службеној дужности, као ни битне повреде одредаба парничног поступка из чл.374. ст.2. тач.12. ЗПП на које се жалбом указује, јер су о битним чињеницама дати довољни и јасни разлози који нису противречни.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је власник локала у ТПЦ „Калча“ Ниш. Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш, регистровано код Агенције за привредне регистре за обављање делатности услуга одржавања објекта, које чини већина власника локала и више од 50% укупне површине пословног простора у ТПЦ „Калча“, обавља послове управљања и коришћења заједничке ствари и у том циљу организује наплату на име одржавања заједничке ствари и пружања комуналних услуга којима се обезбеђује редовно и уобичајено функционисање заједничке ствари, у које услуге спада редовна потрошња електричне енергије, физичко обезбеђење за цео објекат и друго. У циљу наплате дуговања на име накнаде за редовно одржавање заједничког послова, Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш закључило је са тужиоцем уговор о вршењу послова наплате од 10.06.2014. године у циљу наплате доспелих потраживања, чију спецификацију сачињава и доставља Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ као наручилац посла, непосредно тужиоцу као извршиоцу наплате. На основу достављених рачуна и налаза и мишљења вештака економске струке, утврђено је да дуговање туженог за период од маја до септембра 2014. године износи по 77.976,00 динара месечно, а за јануар и фебруар 2015. године по 62.381,00 динара, односно укупно 514.642,00 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилно закључио да је тужени као власник локала у ТПЦ „Калча“ Ниш у обавези да сноси трошкове коришћења, управљања и одржавања ТПЦ „Калча“, сразмерно величини пословног простора чији је власник, у висини одређеној у складу са налазом и мишљењем вештака економске струке, па је правилном применом чл. 15. ст. 6. Закона о основама својинскоправних односа, тужбени захтев усвојио и одлучио као у изреци првостепене пресуде, а за своју одлуку је дао довољне и јасне разлоге које у потпуности прихвата и овај суд.

Нису основани жалбени наводи да тужени није у облигационоправном односу са тужиоцем, те да је нејасно на основу којих законских прописа се темељи потраживање тужиоца, с обзиром на непостојање закљученог уговора са туженим.

Наиме, одредбом чл. 15. ЗОСПО прописно је да сувласници имају право да заједнички управљају ствари (ст.1.), да је за предузимање послова редовног управљања потребна сагласност сувласника чији делови заједно чине више од половине вредности ствари (ст.2.), да трошкове коришћења, управљања и одржавања ствари и остале терете који се односе на целу ствар, сноси сувласници сразмерно величини својих делова (ст.3.).

У складу са цитираном законском одредбом, тужени, као један од власника локала у ТПЦ „Калча“, у обавези је да сноси трошкове настале поводом коришћења и одржавања заједничког објекта ТПЦ „Калча“, а коју наплату трошкова је Удружење власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш, састављено од потребне већине сувласника ТПЦ „Калча“ у смислу чл. 15.ст.1. ЗОСПО, поверило овде тужиоцу пуноважним Уговором о вршењу послова наплате од 10.06.2014. године. Висину трошкова које тужени има сносити, првостепени суд је правилно утврдио на основу налаза и мишљења вештака економске струке, који је јасан и детаљно образложен и чија правилност није доведена у сумњу у току првостепеног поступка. Како тужени у току поступка није пружио доказе да је предметно дуговање измирио, то је у смислу чл. 17. ЗОО дужан да испуни своју обавезу према тужиоцу и накнади дуг на име трошкова одржавања објекта „ТПЦ“ Калча“, сразмерно величини пословног простора чији је власник.

Нису основани и без утицаја на правилност првостепене пресуде су жалбени наводи туженог којима се оспорава законитост извршног поступка, који је претходно парници. Ово са разлога што извод из пословних књига тужиоца, као веродостојна исправа из чл. 18. ст.2. тач. 4. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ бр. 31/2011, 99/2011, 109/2013-одлука УС, 55/2014 и 139/2014), садржи све потребне елементе из чл. 18. ст. 3. ЗИО да би иста била подобна извршење. Осим тога, по приговору овде туженог као извршног дужника, закључак извршитеља стављен је ван снаге и поступак је настављен по правилима парничног поступка, у складу са којим правилима је туженом дата могућност да расправља и оспорава право тужиоца у смислу чл. 231. ст.3. ЗПП.

Како се ни осталим жалбеним наводима не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, као ни правилност примене материјалног права, овај суд је жалбу туженог одбио као неосновану, а побијану пресуду потврдио и одлучио као у ставу првом изреке.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, донета сходно чл.153. и 154. ЗПП, па је овај суд првостепену одлуку потврдио и у овом делу и одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка сходно чл. 165 ст.1. ЗПП, Апелациони суд налази да је исти неоснован јер одговор

на жалбу не спада у нужне радње за вођење парнице, па је одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде.

Са изнетих разлога, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде сходно чл.390. и 401. ст.1. тач. 2. ЗПП.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, 06.02.2019. године, 31Гж. 1369/2018

**Председник већа-судија,
Марина Милановић, с.р.**

Такође потврђује
Управитељ судске писарнице

Савић